

СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ПРИВАБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ЯК СКЛАДОВОЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Ситник Ю. С., студент УЕ-61м, ФММ,
Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут імені Ігоря
Сікорського”, Sutnukyura@ukr.net

Критичний стан довкілля висуває особливі вимоги до інвестиційної діяльності, оновлення її ідеології, методологічного обґрунтування та нових теоретичних підходів, заснованих на розробці довгострокових дій по стабілізації ситуації щодо розбудови екологічної інфраструктури як основи сталого розвитку. Дефіцит інвестиційних ресурсів в країні потребує зваженого їх використання і визначення пріоритетів їх вкладення, здійснення вибору об'єктів для інвестування, які дозволяють досягти максимального можливого ефекту. [1].

Тому важливим напрямом розбудови екологічної інфраструктури як складової сталого розвитку є формування інвестиційної привабливості її об'єктів. Різні види екологічної інфраструктури мають власні специфічні інвестиційні проблеми, визначають особливості вибору пріоритетних об'єктів для вкладення інвестицій, розробки і застосування конкретних механізмів, напрямів та інструментів щодо активізації та підвищення результативності інвестиційної діяльності.

Інвестиційний розвиток екологічної інфраструктури пропонується здійснювати у наступних напрямках: розробити концептуальну модель, стратегію і програму розвитку екологічної інфраструктури на засадах формування інвестиційної привабливості її об'єктів, визначити критерії стратегічно важливих цілей і пріоритетних об'єктів для вкладення інвестицій, розробити і впроваджувати механізм державно-приватного інвестиційного партнерства, підвищити дієвість державного регулювання інвестиційних процесів і удосконалити інструменти державної підтримки, створити ефективну інституціональну, правову, інформаційну та інші бази для підвищення інвестиційної привабливості екологічної інфраструктури та прийняття інвестиційних рішень органами влади, бізнес – структурами щодо ефективних напрямів її розвитку. Формування інвестиційної привабливості як стратегія розбудови екологічної інфраструктури дозволяє досягати синергетичного ефекту в економіці. [2].

1. Впровадження інновацій в екологічній, соціальній та економічній сферах.

2. Розвиток інститутів венчурного інвестування для підтримки інноваційних процесів.

3. Розвиток соціально відповідального інвестування, метою якого є не тільки отримання доходу від вкладення коштів, а й створення позитивних соціальних змін, позитивний вплив на корпоративну поведінку, зниження негативного впливу.

4. Запровадження інтегрованої звітності за показниками сталого розвитку.

5. Здійснення управлінських інновацій.

Основним завданнями системи формування інвестиційної привабливості екологічної інфраструктури як складової сталого розвитку становлять: формування сприятливого інвестиційного середовища, активізація інвестиційної діяльності, розроблення механізмів підвищення інвестиційної привабливості об'єктів екологічної інфраструктури, накопичення, нарощування обсягів інвестицій та їх раціональне вкладення згідно визначеним пріоритетам, забезпечення інтеграції зусиль щодо розбудови екологічної інфраструктури держави.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Герман Дэйли, Джон Кобб. Ради общего блага / Перевод на русский язык (под редакцией А.Ю. Ретеюма и П.И. Сафонова).
2. Герман Дэйли, Кеннет Таунсенд. Оценивая нашу Землю. Экономика, экология, этика / Перевод на русский язык (под редакцией А.Ю. Ретеюма и П.И. Сафонова). – М.: Российское отделение ISEE, Москва, 1994. – 268с.